

(१७५) “पय गतौ” (I-भ्वादि:-४७६. सक. सेट्. आत्म.)

पायक:-यिका, पायक:-यिका, पिपयिषक:-षिका, पापयक:-यिका ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकचयतिवत् (५०२) ज्ञेयानि ।

(१७६) “पर्ण हरितभावे” (X-चुरादि:-१९३९. अक. सेट्. उभ.) अदन्तः ।

पर्णक:-र्णिका, पिपर्णयिषक:-षिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिक-
कर्णयतिवत् (१७०) ज्ञेयानि । ^Aप्रपर्णितम् ।

(१७७) “पर्द कुत्सिते शब्दे” (I-भ्वादि:-२९. अक. सेट्. आत्म.)

“कुत्सितशब्दः=गुदरवः । तदाह केशवस्वामी—“कौक्षे कर्दति,
पर्दते गुदरवे—’ इति ।” इति माधवधातुवृत्तिः । क्षीरस्वामी तु—
“पायुध्वनौ वर्ततेऽयम् । अन्ये निश्शब्दमधोवातं मन्वानाः ‘अशब्दे’
इत्याहुः ।” इत्याह ।

पर्दक:-र्दिका, पर्दक:-र्दिका, पिपर्दिषक:-षिका, पापर्दक:-र्दिका ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककर्जतिवत् (१६९) ज्ञेयानि । ^१पर्दनः,
^२पृदाकुः ^Bपर्दमानः, पर्दिष्यमाणः ।

(१७८) “पर्व गतौ” (I-भ्वादि:-४१२. सक. सेट्. पर.)

पर्वक:-र्विका, पर्वक:-र्विका, पिपर्विषक:-षिका, पापर्वक:-र्विका ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककर्बतिवत् (१७३) ज्ञेयानि । ^४पर्वः ।

(१७९) “पर्व गतौ” (I-भ्वादि:-४१६. सक. सेट्. पर.)

पर्वक:-र्विका, पर्वक:-र्विका, पिपर्विषक:-षिका, पापर्वक:-र्विका ;
इत्येवमादीनि समस्तान्यपि रूपाणि भौवादिककर्बतिवत् (१७३) ज्ञेयानि ।
शतरि ^Cपर्वन् ।

१. ‘चलनशब्दार्थादकर्मकाद् युच्’ (३-२-१४८) इति ताच्छीलिको युच्प्रत्ययः ।
२. ‘पर्देर्णित् संप्रसारणमलोपश्च’ [द. उ. १-१५२] इत्यनेन काकुप्रत्ययः, संप्रसारणं,
णित्वम् अलोपश्च । पृदाकुः=पर्दकः, सर्पश्च ।
४. पर्थ्येतेऽनेनेति पर्वः=येन पीठेन पङ्क्तवश्चरन्ति स दारविशेषः । ‘हलश्च’ (३-३-१२१)
इति संज्ञायां करणे घञ् ।
- A. ‘प्रपर्णितदिशं रुचा क्षपितभूभृतोऽस्यानुजाः
सदोनिवसितं हरिं ययुरतूत्थिताङ्गाः क्रुधा ।’ धा. का. ३.६४.
- B. ‘पृदाकुजिद् वेगमयत्नतो ययौ वियोयुतत्काननजोतिनाध्वना ॥’ धा. का. १-५.
- C. ‘हयैः सुरम्फैर्दुतमर्बतो रवेः पर्वज्जिरालब्धत रक्तिमा करैः । धा. का. १. ५४.